

студъ казватъ че и птичета замръзватъ въ въздуха и падатъ на земята. Най голѣмытъ студове ставатъ посрѣдъ зима, около Ивановъ день. Въ която зима ставатъ силны мразове хората я звѣтъ *люта*, сирѣчь твърдѣ зла.

14. Пролѣтъ.

1. День-а наченва да личи че расте йоще отъ половината на Декемврія; а около 9-ый Марта той вече залавя половината отъ денонощіето. За туй, начало на пролѣтъта са чете отъ 9-ый Марта. Слънцето пролѣтно време не токо по много остава на небето, но и личи че отъ день на день по силно грѣе. Снѣгътъ наченва малко-по-малко да са топи, и водата на водолицы са стича отъ земята въ рѣкытъ и езерата. (Отъ дѣ са зема тѣзи вода:). Наскоро и лѣдътъ въ рѣкытъ са вдава на вліяніето на слънчовытъ зѣры. Тукъ-тамъ по рѣката той са проемуква. Слѣдъ малко и сичкыя ледъ са наддига, като прихожда водата, наченва да са троши и крѣхкытъ му ледяны плочи трѣгватъ надолу изъ рѣката. Най скоро са стопява и леда и снѣга кога повѣе югътъ (южныя вѣтръ). Въ туй време толкосъ вода дохажда въ рѣкытъ, щото въ нѣкои рѣкы тя са не побира въ брѣговетъ си: излазя и са разлива по околнытъ лѣкы.

Земята са проголва найнапрѣдъ по припецытъ. Припецытъ могѣтъ да са орѣтъ и сѣятъ, когато другытъ мѣста сѣ йоще подъ снѣгъ или сѣ мокры. Минаваса йоще нѣкой день и снѣгъ не остава освѣнъ въ нѣкоя дълбока осойна, или мрачна мрътивина, сирѣчь, мѣста дѣто никога гы не вижда слънце. Небето става сѣ по синѣ, а въздуха по топлъ.